

PREZYDENCIE! - PRZEDSZKOLE DLA KAŻDEGO!

LIST ZNP DO PREZYDENTA BRONISŁAWA KOMOROWSKIEGO

Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z wyborem Pana na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i zaprzysiężeniem przed Zgromadzeniem Narodowym, mam zaszczyt i przyjemność przekazać Panu w imieniu Związku Nauczycielstwa oraz własnym, serdeczne gratulacje.

Pragnę jednocześnie wyrazić przekonanie, że edukacja jest i będzie obszarem Pana szczególnych zainteresowań. Wyrażam nadzieję, że w trosce o przyszłość naszego kraju będzie Pan stał na straży równego dostępu do edukacji, poprawy jakości i warunków kształcenia oraz upowszechniania edukacji przedszkolnej.

W swoim orędziu wygłoszonym 6 sierpnia br. mówił Pan m.in., że przed Polską stoją nowe wyzwania, zaliczając do nich poprawę jakości edukacji i zapewnienie jak najszerszego dostępu do niej. Pozwolę sobie zacytować fragment: „Edukacja, Internet i aktywność obywatelska określą nasze miejsce w świecie przyszłości, nie tylko teraźniejszości. Musimy wspólnym wysiłkiem likwidować bariery utrudniające start życiowy młodych ludzi. Praca, mieszkania, żłobki i przedszkola nie mogą być przecież dobrem, o które trzeba z trudem walczyć”. Te słowa mają szczególne znaczenie dla środowiska edukacyjnego oraz rodziców. Rodzą bowiem nadzieję, że Obywatelska Inicjatywa Ustawodawcza o upowszechnieniu edukacji przedszkolnej „Przedszkole dla każdego dziecka” zyska Pana poparcie.

Pod obywatelskim projektem, zainicjowanym przez ZNP, podpisało się ponad 150 tys. osób. Poparło go kilkanaście organizacji pozarządowych, rodziców, a nawet gmin, upatrujących w nim jedynej szansy na rozwiązanie problemu niewystarczającej liczby publicznych przedszkoli w Polsce. Liczymy, że ta obywatelska inicjatywa będzie Panu bliska.

Panie Prezydencie,

proszę przyjąć najlepsze życzenia pomyślności i sukcesów w sprawowaniu niezwykle odpowiedzialnej misji.

Z wyrazami szacunku,

Sławomir Broniarz

Prezes Związku Nauczycielstwa Polskiego
Warszawa, 9 sierpnia 2010 r.

ZBROJENIÓWKA: BURZLIWA DYSKUSJA NAD „STRATEGIĄ ROZWOJU GRUPY BUMAR”

5 sierpnia 2010 r. prezes Grupy BUMAR Edward Nowak spotkał się z reprezentantami związków zawodowych działających w przedsiębiorstwach sektora zbrojeniowego w celu zapoznania strony społecznej ze „Strategią Grupy BUMAR” – dokumentem, który określa system organizacyjny polskiej „zbrojeniówki”.

„Strategia Grupy BUMAR”, przedstawiona przez prezesa Nowaka, jest następstwem przyjęcia przez rząd „Strategii konsolidacji i wspierania polskiego przemysłu obronnego”.

W trzygodzinnej prezentacji prezes Nowak dość szczegółowo przedstawił zakres proponowanych zmian (głównie organizacyjno-administracyjnych), które w najbliższych latach czeka polski przemysł obronny skupiony w ramach Grupy.

Przedstawiciele strony związkowej wskazali na istotne braki przedstawionej koncepcji – w tym głównie pominięcie najistotniejszego czynnika proponowanych zmian tj. kierunków rozwoju produktowego oraz wskazania rynków zbytu, bo bez tego elementu – podkreślali zarówno przedstawiciele Sekcji ZZPE jak również NSZZ „Solidarność” żadne zmiany organizacyjne typu: „połączymy – rozdzielimy” – nie mają większego sensu i głębszego uzasadnienia. Z rezerwą przyjęto zwłaszcza koncepcję likwidacji (do 2018 r.) poszczególnych przedsiębiorstw i powołania nowych organizmów administracyjno-produkcyjnych w ramach tzw. dywizji.

Burzliwą wymianę zdań wywołała zwłaszcza koncepcja połączenia Centrum Naukowo Produkcyjnego RADWAR z Przemysłowym Instytutem Telekomunikacji, co grozi dużymi zwolnieniami grupowymi.

W przekonaniu strony społecznej konsolidacja w wykonaniu Zarządu Grupy BUMAR prowadzi głównie do ograniczania poziomu zatrudniania i likwidacji poszczególnych przedsiębiorstw.

Oceniając rezultaty spotkania przewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego Jerzy Szepecht uznał za konieczne niezwłoczne zwołanie posiedzenia całej Rady Sekcji w celu wypracowania jednolitego stanowiska odnoszącego się do przedstawionych rozwiązań organizacyjnych w obrębie przemysłu obronnego.

KOMUNIKAT FEDERACJI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH SŁUŻB MUNDUROWYCH

W sprawie zapowiedzianego braku waloryzacji płac w państwowej sferze budżetowej (w tym w służbach mundurowych) w roku 2010 i w latach następnych, związki zawodowe Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej, podjęły w bieżącym roku szereg działań zmierzających tak do zwaloryzowania przez rząd płac, jak i utrzymania obecnego systemu emerytalnego w służbach mundurowych.

W piśmie datowanym 8 stycznia 2010 r. adresowanym m.in. do Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, wyraziliśmy stanowczy protest przeciw niedoszacowaniu budżetów służb mundurowych MSWiA i Ministerstwa Sprawiedliwości. Sytuację związaną z brakiem waloryzacji uposażeń funkcjonariuszy w 2010 roku, Federacja uznała za niedopuszczalną, apelując o debatę w sprawie budżetu służb mundurowych, utrzymanie wysokości ich budżetów, co najmniej na poziomie przewidywanym pierwotnie w roku 2009 oraz o dokonanie waloryzacji uposażeń funkcjonariuszy, co najmniej o wskaźnik inflacji przewidywanej na rok 2010 zwiększonej o 1 punkt procentowy. Z otrzymanych odpowiedzi wynikało, że w ustawie budżetowej na rok 2010 kwota bazowa dla funkcjonariuszy, na podstawie której kształtowana jest wysokość przeciętnego miesięcznego uposażenia, określona została na poziomie roku 2009.

W czerwcu br. FZZSM skierowała pismem wystąpienia do kandydatów na urząd Prezydenta RP, zwracając się do nich o zajęcie stanowiska w sprawach przedstawionych w tym piśmie oraz o odpowiedź na pytania, czy interes państwa polskiego wymaga zapewnienia formacjom służb mundurowych realnych budżetów w 2011 roku i w latach następnych, na poziomie umożliwiającym normalne funkcjonowanie i utrzymanie stanów liczebnych gwarantujących wywiązywanie się z ustawowych obowiązków.

Natomiast w piśmie z 27 lipca 2010 skierowanym do Prezesa Rady Ministrów, Federacja Związków Zawodowych Służb Mundurowych odniosła się do przekazanych publicznie informacji o zamrożeniu poziomu płac p.s.b. i służb mundurowych w ustawie budżetowej na rok 2011, uznając tę sytuację za bezprecedensową i niedopuszczalną. Stwierdziliśmy, że poziom uposażeń policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, służby Więziennej i żołnierzy zawodowych - bezpośrednio odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli i narażających codziennie życie i zdrowie, nie może wynikać z okresowej koniunktury gospodarczej. FZZSM zażądała od Rady Ministrów i parlamentu RP waloryzacji płac funkcjonariuszy służb mundurowych w roku 2011, co najmniej na poziomie sumy wskaźników inflacji w latach 2009-2010, wyliczonej na potrzeby waloryzacji emerytur, lub wzrostu płac nauczycieli oraz inflacji planowanej w roku 2011, zaznaczając, że niespełnienie tego żądania, może stać się powodem kolejnej akcji protestacyjnej. Wspomniane pismo przesłano do wiadomości: Marszałka Sejmu RP, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Sprawiedliwości, podsekretarza stanu w MSWiA, komendantów głównych Policji, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, przewodniczącego Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych i przewodniczących OPZZ, NSZZ „Solidarność” i Forum Związków Zawodowych. Do chwili obecnej FZZSM nie otrzymała odpowiedzi na to pismo.

Sprawą waloryzacji płac w p.s.b zajmowała się również Komisja Trójstronna ds. Społeczno-Gospodarczych podczas posiedzenia w dniu 30 lipca 2010 r. Obrady te zdecydowano odroczyć do dnia 8 września 2010 r.

FZZSM w związku z oficjalnymi wystąpieniami oraz przerwą w obradach Komisji Trójstronnej **przyjęła własny plan działań, który w konsekwencji może doprowadzić do akcji protestacyjnej w sprawie braku waloryzacji płac w 2011 r., zapowiedzi ograniczenia świadczeń i należności z tytułu służby, redukcji budżetów formacji lub przedstawienia projektów emerytalnych**

naruszających prawa nabyte.

W zaistniałej sytuacji FZZSM uważa za niecelowy udział w spotkaniu zaproponowanym przez przewodniczącego Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność” na dzień 11 sierpnia 2010 r.

Przewodniczący ZK ZZS „Florian” - **Wiesław Puchalski**
Przewodniczący KKW NSZZ FSG - **Mariusz Tyl**
Przewodniczący ZG NSZZ PP - **Krzysztof Hetman**
Przewodniczący ZG NSZZP - **Antoni Duda**
Przewodniczący ZG NSZZ FiPW - **Wiesław Żurawski**

Warszawa, 9 sierpnia 2010 r.

PROTEST W SPRAWIE ŁĄCZENIA ZAKŁADÓW PKP CARGO SA

Pan Ireneusz WASILEWSKI
Członek Zarządu PKP CARGO S.A.
ds. Pracowniczych

Szanowny Panie Prezesie

W związku z otrzymanym pismem nr CPPR-72- 73/2010 z dnia 16 lipca br. ws. planowanych zmian organizacyjnych zakładów - Związek Zawodowy Administracji PKP, jako strona ZUZP dla pracowników zatrudnionych w PKP CARGO SA, protestuje przeciw likwidacji kolejnych zakładów PKP CARGO SA. Jeszcze nie nastąpiła pełna stabilizacja po poprzedniej reorganizacji, a już jest planowana następna, która na jakiś czas zdeorganizuje pracę i źle wpłynie na przewozy. W propozycji nie podano co kierowało, że akurat zakłady na wschodzie i na Śląsku mają być likwidowane lub łączone. Nie został przedstawiony jakiegokolwiek rachunek ekonomiczny. Przecież zakład w Rybniku to największy potentat, lider Spółki w zakresie przewozów. Realizuje ich aż ponad 20%.

ZZA PKP zupełnie nie znajduje zrozumienia dla tego pomysłu i wręcz błaga, by już na początku go porzucić. Przecież nie można likwidować „kury, która znosi złote jajka”. To jakieś nieporozumienie. Związek nie znajduje także logicznego i ekonomicznego uzasadnienia dla likwidacji zakładów Spółki w Białymstoku, Przemyśle i Lublinie. Po ich likwidacji „Ściana wschodnia” pozostanie bez zakładu, z dala od klienta, co pogorszy jego obsługę na niezwykle konkurencyjnym polskim rynku. Poza tym mija już kryzys w dawnych krajach WNP. Państwa te będą się rozwijać - jest to bardzo przyszłościowy perspektywiczny rynek, a wschodnia granica Polski jeszcze długo będzie granicą Unii Europejskiej. Gdy nawet zostanie zlikwidowana, to nadal pozostanie na niej różnica szerokości torów, konieczność przeładunku towarów i obsługi logistycznej klienta. To są argumenty, które przemawiają za jednoznacznym pozostawieniem zakładów w obecnej ilości, która według ZZA PKP jest optymalna. Związek był zadowolony, że już nastąpiło uspokojenie nastrojów społecznych po wielkiej, trudnej i bolesnej dla ludzi ostatniej reorganizacji, w wyniku której zmniejszono ilość zakładów i zatrudnienie w PKP CARGO SA aż o prawie 9 tys. osób. Po niej powiało optymizmem, bo przewozy i przychody Spółki rosną. Nastąpiło uspokojenie nastrojów społecznych. A tymczasem ma być nowa reorganizacja?. Związek Zawodowy Administracji PKP nie znajduje logicznego i ekonomicznego uzasadnienia dla tego pomysłu. Jednocześnie Związek docenia działania Zarządu PKP CARGO SA związane z pozyskaniem nowych źródeł przychodów jak np. obsługi bocznic oraz zmniejszanie kosztów przez pozbywanie się nieruchomości. To właściwy kierunek dla zachowania miejsc pracy i poprawienia sytuacji ekonomicznej Spółki. Za to należy się Zarządowi wielki szacunek i podziękowanie.

Z poważaniem

Janusz Mincewicz
Przewodniczący Zarządu Głównego
Związku Zawodowego Administracji PKP

Katowice, dnia 2 sierpnia 2010 r.